

పీడ — నీడ

● ధనికొండ హనుమంతరావు

గోపాలం ఇచ్చిన రిపోర్టు చదువుతున్నంతసేపూ ప్రిన్సిపాల్ రామానందం మనసులోని భావాలు కలగాపులగాలైనవి. ఎలాగో నిభాయించుకొని “ఐతే ఇదంతా నిజమేనా?” అన్నాడు రామానందం.

“నేను కళ్లారా చూశాను సార్!” అన్నాడు గోపాలం నిశ్చయాన్ని సూచించే కంఠస్వరంతో.

“సరే నేను విచారిస్తాను. ఇంతకూ ఈ విషయం నువ్వు ఎవరికీ చెప్పలేదు కదా?”

“లేదు సార్!”

“చెప్పకు. గురువులు కూడా నునుసులే కనుక తప్పలు చేయరని అనలేము. ఐతే గురువుల్ని అనమానించి కాలేజీ పరువు ప్రతిష్ఠలను మంటగలవటం తగనిపని. అంతా సరిదిద్దుదాం. నీవు మాత్రం ఈ విషయం బైటికి రానీకు” అన్నాడు రామానందం.

“అలాగే సార్” అని గోపాలం వెళ్లిపోయాడు.

‘మంచి విద్యార్థి’ అనుకున్నాడు రామానందం.

అర్థాతి రామానందానికి నిద్రపట్టలేదు. మూడేళ్ల క్రితం ప్రమోషన్ మీద ప్రిన్సిపాల్ జీతం మూడొందలు పెరిగివండుకు ఆ మొదటి రోజు మాత్రమే సంపాదించాడు. ఎంతో అధికారం వున్నదనుకున్న రామానందం ఈ చదరంగంలో తానొక పావును త్వరలోనే గ్రహించాడు.

వరాలు తెగేటంత టెన్షన్ లో తాను ఇంటికి తిరిగిరాని రోజుకానీ, పీడకలవలె వెంటాడి వేధించే అనేక సమస్యల వొత్తిడితో కంటినిండా నిద్రలేని రాత్రి కానీ క్రమం తప్పకుండా అనుసరిస్తూనే వున్నవి.

గంటగంటకూ ఏదో వొక గొడవ. ఏ విద్యార్థిని ఏమన్నా వేరమే! సమ్మె బెదిరింపులు; చీటికీ మాటికీ ప్రదర్శనలు. ఒకటా? భగభగమంటే గాడిపాయి మీద కూర్చున్నట్లుగా తయారైంది ఆ కుర్రీ!

పీల్ల గొడవ వాస్తే వేరే వరకం అక్కర్లేదు. రాజకీయ నాయకులు మొదలూ అధికారుల దాకా ఆ మాటకొస్తే మంత్రులు కూడా జోక్యం చేసుకోవడంతో తాను నిమిత్తమాత్రుడై ఎన్ని

ఒకప్పుడు తెలుగుపాఠశాలలోకాన్ని ఊపేసిన చలం తర్వాత పాఠకుల మీద ప్రభావం చూపిన కిందటి తరం రచయితలలో శ్రీ ధనికొండ హనుమంతరావు ప్రముఖులు, ప్రసిద్ధులు.

ఈ సందర్భంగా ఆయన వ్రాసిన కొత్తకథను ‘కొత్తతరం పాఠకులకు’ అందజేయడం సముచితంగా వుంటుందని భావిస్తున్నాము.

అన్యాయాలకూ, అక్రమాలకూ పొల్లదవంపి వచ్చిందో తలుచుకుంటే కంఠం వుడుతుంది. తనకొక వ్యక్తిత్వం వున్నదని కానీ, మనస్సాక్షి వున్నదని కానీ పొరపాటున కూడా అనుకోవలసి పని లేదు!

లెక్కరర్ గా వున్నప్పుడు, క్లాసులు అయినాగానే ‘చల్ మోహవరంగా!’ అనే ధోరణిలో కొంపజేరేవాడు. ఇప్పుడో ఎంత బరువు మోసుకొని రావాల్సి వస్తోందో ఎవరికి ఎరుక? సైకి అందరూ నమస్కారాలు చేసి గౌరవం చూపేవాళ్లే!

ఈ సైన వచ్చే నెలకు మూడొందల రూపాయిలు తాను అనుభవించే ఈ వరక బాధకు నష్ట పరిహారమా? అక్కర్లేదు. మళ్లీ లెక్కరర్ గా వేస్తే బాగుండు! ఐతే అది కుదరదు.

ఇవాల గోపాలం ఇచ్చిన ఫిర్యాదు రామానందాన్ని మరి కలవర పెట్టింది! ఆ దృశ్యాన్ని మనసులో

చిత్రించుకుంటూ కోసంతో ఊగిపోయాడు.

లెక్కరల్ల గది చిమ్మిందుకు వెళ్లిన గంగివి గది చిమ్ముతూండగా లెక్కరల్ల లెక్కరల్ల శర్మ వెనక్కి వెళ్లి ఆమె మీదికి వొంగి, అది ఒక్క మెలిక తిరిగి ఎలబడటం, శర్మదాన్ని ముద్దాడటం, ఇంతలో ఇదంతా చూస్తున్న గోపాలాన్ని గమనించి, ఎలెక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినట్లు గంగివి వొదిలేసి ఏమీ ఎరగవట్లు కూర్చోవటం - ఏమిటి ఇదంతా! ముగ్గురు బిడ్డల తండ్రి లెక్కరల్ల గారవనియ్యమైన ఉద్యోగం చేసుకుంటున్న వాడికి ఇదేం పాపాల్లాంటిది? తల తిరిగేట్లు చివాట్లు పెట్టి అపాలజీ రాయించాలనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు రామానందం.

—: 2 :—

ఎన్నిరకాలుగా శర్మను తిట్టాలో ఆలోచించు కుంటూ రోజూ కన్నాసాపుగంట ముందే రామానందం తన గదికి జేరుకున్నాడు. శర్మకు కబురు చేస్తే అతను ఇంకా రాలేదని తెలిసింది.

ఇంతలో కొబ్బరి ఈనెల చీపురుతో గంగారత్నం పురఫ్ గంగి ప్రెస్విటేరియన్ గదిలోకి వచ్చి ఫేస్ ఆఫ్ చిమ్ముటం మొదలు పెట్టింది.

ఇదివరకు కూడా రామానందం ఆమెను చూశాడు కాని, శర్మ మూర్ఖసదేలంత నిలాసాలు, వివ్యాసాలు, శారీరక ఆకర్షణలు ఎప్పుడూ తోచలేదు.

ఆమె వొంగి చిమ్ముతుంటే - పమిటి వొడులై బిగువుగా, బింకంగా, పొందికగా వున్న వక్షం రామానందానికి నయనానందకరంగా కనిపించింది.

ఎప్పుడూ చలించని ప్రెస్విటేరియన్ గది మనసు పెనుగాలిలో ఎందుకాకల్లే కొట్టుకోసాగింది. ముందువెనుకలు ఆలోచించే అనకాశం లేదు; చేయదగినా తగదా అనే విషయం లేదు.

పై వోల్టేజీ కరెంటు అరికాళ్లలోంచి ఉవ్వెత్తుగా లేచి ప్రెస్విటేరియన్ గది మెడదుదాకా ప్రవహించింది. ఏదో అదృశ్యశక్తి నడిపించింది; ఏమీ అర్థంకాని అయోమయంలో తన ప్రయత్నం లేకుండానే లేచి ఎలబడ్డాడు రామానందం. గాలిలో తేలిపోతున్న విధంగా వెళ్లి గంగి మీదికి వొంగి ఆమెను గాఢంగా హత్తుకున్నాడు. ఆ స్పర్శలో అసలు మతే పోయినట్లయింది. గంగి చీపురు కింద పడేసి ఒక్క మెలిక తిరిగి ఏటారుగా ఎలబడి ప్రెస్విటేరియన్ గదికి అభిముఖంగా స్థానం మార్చింది. ఆకాశపుటంచుల్లో విహరిస్తున్న ప్రెస్విటేరియన్ గారు గంగివి బిగియార కాగిలించి ముద్దాడబోతుండగా "గుడ్ మార్నింగ్ సార్!" అన్న లెక్కరల్ల శర్మ కంఠస్వరం విని దెబ్బకు నేల వ్రాలినట్లయి తత్తరపడి ఆమెను వొదిలి తన కుర్చీలో కూర్చోని ఆ ఉద్రేకం తాలూకు నేగాన్ని క్రమంగా తగ్గించుకుంటూ ముఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకున్నాడు. విన్న స్టాఫ్ రూంలో జరిగిన చరిత్ర ఈనాడు ప్రెస్విటేరియన్ గదిలో పునరావృతమైంది.

మెడదుకు పాకిన కరెంటు శర్మ హెచ్చరికతో గుండెల దాకా దిగింది; ఆ తరువాత గుండె కొలు క్షునే నేగం తగ్గుతుండగా మోకాళ్ళ దాకా దిగింది.

ఏమీ జరగవట్లుగానే గంగి చిమ్ముటం పూర్తి చేసి ఫాన్ ఫుల్ స్వీడ్లో చేసింది.

"రమ్మన్నారా!" అన్నాడు శర్మ.

టెస్ట్ మ్యాచ్ లో సెంచరీ కొట్టిన బాట్స్ మన్ బ్యాట్ ఎత్తి విజయసూచన చేసిన విధంగా గంగి కొబ్బరినెల చీపుర్ని గాలిలోకి ఎత్తి వయ్యారంగా నడుచుకుంటూ వెళ్లింది.

ఇప్పుడెట్లా? సంభాషణ ఎలా ఆరంభించాలి? ఎలా తిట్టాలో ఆలోచించుకొన్న రామానందం అదంతా మరిచిపోయాడు.

"రమ్మన్నారా!" అని శర్మ మళ్ళీ హెచ్చరించాడు.

తను శర్మ కన్నా ఏ విధంగా మిన్న?

సామ్యమైన కంఠ స్వరంతో "శర్మగారూ!" గోపాలం అనే విద్యార్థి మీమీద రిపోర్టు చేశాడు. అదేమంత పెద్ద విషయం కాదులేండి. అనవసరంగా రభసచేసి కాలేజీ పేరు పాడుచెయ్యొద్దని సర్దిపంపేశాను!" అన్నాడు రామానందం.

వేడితే నీరు

ఒకసారి రామలింగారెడ్డిగారు వెల్లూరు వచ్చారు. ఆయనతో పాటు పానుగంటి రామారాయణింగారు కూడా వున్నారు. వెల్లూర్లో గోడల మీద "వేడి తేనీరు ఆరోగ్యమునకు మంచిది" అని ఎక్కడ బడితే అక్కడ వ్రాసి యుండడం రెడ్డిగారు చూశారు. వెంటనే ఆయన రామారాయణింగారితో "ఏమయ్యా! ఈ యూజ్ లో వేడితే గాని నీరవ్వరా? అది ఆరోగ్యానికి మంచిదట" అని చమత్కారంగా అన్నారు.

— ఎన్. గురుప్రసాదరావు

శర్మ తనలో తనే నవ్వుకున్నాడు. ఇంత సాదాసీదాగా హాయిగా సాగిపోయినందుకు సంతోషించాడు.

శర్మ సెలవు తీసుకుని వెళ్లిపోయాక శర్మకు ముట్టజెప్ప దలిచిన మంగళహారతులు మంత్రపుష్పాలు జ్ఞాపకానికి వచ్చి వాటిని తనకు తానే అప్పగించుకొని రకరకాల తిట్లతో తనను తాను కించ పరుచుకున్నాడు రామానందం.

ఆరాతి మరింత ఆందోళనతో గడిపాడు రామానందం. శర్మ చేసింది ఘోరమైన తప్పని తెలిసిన తను కూడా అదే తప్ప చేశాడు. అనుభవం నేర్పిన పాఠాన్ని ఎలా మరిచిపోయాడు.

ఇది ఇంతటితో అంతమాత్రంగా అనే ప్రశ్న రేకెత్తింది. ఎంత ఎంత పరిణామాలకు దారితీస్తుందో తలుచుకుంటేనే కంపరమెత్తుతోంది.

3

గంగారత్నం దర్శనమాతుందేమోనన్న భయంతో మర్నాడు రామానందం కాస్త అలస్యంగానే తన

గదిలోకి వెళ్ళబోతుండగా, ఆమె గది చిమ్మి వెళ్ళి పోతూ కనిపించింది. తల ఎత్తి చూసేందుకు మనస్కరించక గదిలోకి వెళ్ళి ఫ్యాన్ వేసుకొని కూర్చున్నాడు.

"ఇదుగో ప్రెస్విటేరియన్!"

గంగారత్నం కంఠస్వరం పిడుగుపాటువలె విని పించి రామానందం ముఖం పైకెత్తాడు.

"ఏమిటి గంగారత్నం?" అని ఎంతో మృదువుగా అడిగాడు. 'గంగి' అని పిలిచే అధికారం ఎన్నటితోనే పోయింది.

"నాకు ఈ నెల మంచి రెండొందలు జీతం పెంచాలి!" అని తన హక్కుకు ఉక్కులాంటి కంఠ స్వరాన్ని జోడించింది.

అదిరిపడ్డాడు రామానందం.

"అదెట్లా? స్టాఫ్ రూము, ఆఫీసు రూములు చిమ్మిందుకు ఇప్పుడు నీకు మూడొందలు ఇస్తున్నారు కదా! క్లాసు రూమ్ లు చిమ్మిందుకు వేరే మనుషులున్నారు. ఇంకా రెండొందలు పెంచేందుకు రూల్స్ ఒప్పకోవు!" అన్నాడు రామానందం సమాధానపరిచే ధోరణిలో.

"ఏంటి? రూల్స్? మీరూ, అయ్యనార్లూ వేలకు వేలు తీసుకొని పందికొక్కుల్లా మెక్కుతుంటే, రూల్స్ అడ్డం రాలేదా? ఈ కర్రపు కాలంలో మరో రెండొందలు జీతం పెంచమని అడిగితే నాకు మాత్రం రూల్స్ అడ్డమా? పాచిపని చేసుకునేందుకు వచ్చిన ఆడకూతురి చెయ్యి పట్టుకోనేందుకు రూల్స్ ఒప్పకున్నయ్యా..." గంగారత్నం కంఠస్వరం పెరుగుతోంది. ఉద్రేకం కూడా తోడయితే వేరే లాడ్ స్వీకర్ అక్కర్లేదు.

రామానందం చుట్టుప్రక్కల కలయజాసి, అప్పటికి ఆ ప్రాంతంలో ఎవ్వరూ లేకపోవడం కేవలం తన అదృష్టంగా భావించి "గంగారత్నం! దయచేసి అర నకు. రెండు రోజులు గడువివ్వ ..." అన్నాడు ప్రాధేయపడే ధోరణిలో.

"ఆడదానికి ప్రాణంకన్నా కూడా మానం...!" అంటోంది గంగారత్నం.

"గంగారత్నం! నా కింకేమీ చెప్పక్కర్లేదు. ఎలా గైవా మేలు చేసే ప్రయత్నం చేస్తాను. దయచేసి అల్లరి చేయకు!"

గంగారత్నం కొబ్బరినెల చీపురు పతాకంలా గాలి లోకి ఎగరేసి, పమిట ఎగరేసి, నడుము చుట్టూ తిప్పి బొడ్డు దగ్గర మడిచి హుందాగా, దర్జాగా నడిచి వెళ్ళింది.

సముద్రంలో అనేక నదులు, ప్రవాహాలు ఒక దాన్నొకటి ఒరుసుకుంటూ అల్లకల్లోలం చేసిన విధంగా రామానందం మెడదులో అనేక తలపులు ఒకదానితో మరోటి పోటీపడి కుతకుత లాడించినవి. చాలాసేపటికొకటి ఆ గందరగోళం మంచి లైటుపడ లేకపోయాడు.

ఎంతో స్ట్రెక్స్ గా వుంటూ ఉక్కు మనిషినే పేరు పడ్డ రామానందం బూరుగుదూదల్లే మెత్తబడి పోయాడు.

4

రామానందం ఆ రాతంతా దీర్ఘంగా ఆలోచిం

10-2-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార్తాపత్రిక

వాడు. గంగారత్నం గగనసీమలు వేరితే తాను అధః - పాతాళానికి దుంగిపోయిన సంగతి తేలతెల్లంగానే పున్నది. ఈ గంగారత్నానిది వ్యాయమైన కోర్కా, ఏదా? అనే ప్రశ్న లేదు. ఆమె నోటికి తాళం వేయకుంటే కొంపలు కూలుతవి. ఆ పరిగామాలను తలచుకుంటే కాళ్ళకింది భూమి బద్దలై ఆ సారం గంలోకి జారిపోతున్నట్టే అనిపిస్తోంది.

ముగ్గురు బిడ్డల తండ్రి ఈ శర్మ మనస్సు ఎందుకు చలించాలి? చలించేమిట - సంస్కారం అడ్డుకోలేదేమి? నకువల్లే ఆమె మీదికి దూకవేం? దూకెమిటో గంగారత్నం చీపురుతో సంగారించక పోవేం? నిటారుగా నిలబడి సవార్ వేసినట్టు కవింపవేం? అయినప్పటికీ ఈ శర్మగాడు దాన్ని ముద్దాడవేం? ముద్దాడెమిటో ఈ గోపాలంగాడు చూడవేం? చూసెమిటో - తన కెందుకు రిపోర్టింగ్ వలె? ఇచ్చెమిటో - శర్మకు శాపనారాలు పెడదామనుకున్న తనకు గంగా రత్నం అందవందాలు చూడాలనిపించవేం? చూసే చూడగానే మనసు పెరపెరనాడవేం? ఆ తరువాత

పరిష్కార సామగ్రిని ఎప్పాడు. జరిగిందంతా వివరించాడు. తరువాత గంగా రత్నం వెంట రెండొందలు అధికంగా ఆవ్వాని డిమాండ్ వేసిన విషయం వెప్పాడు.

"ముందు ఆ గంగిని డిస్ మిస్ చేయండి!" అన్నాడు శర్మ.

"ఆమె తలచుకుంటే ఈపాటికి మనదర్దర్ని డిమిస్ చేయించగలిగేది! అంతవరకే అయితే ఉద్యోగాలు పోయినా పరువు మర్యాదలతో బయటపడి వాపు తప్ప కమ్మ లొట్టపోయినట్టు భావించవచ్చు. ఆమె గోం చేస్తే మనదర్దరి బుర్రలూ గొరిగింది, మన్నపు బొట్టు పెట్టి గాడిదల మీద ఊరేగించగల సమర్థులు మన విద్యార్థులు. మతిపోయిన మాటల వల్ల లాభం లేదు. బ్రాలెస్ తప్పామో ఎక్కడ పడతామో తెలియదు. ఆ గంగారత్నం అన్నట్టు 'గంగి' అని పిరపాటున కూడా అనకు. శ్రీమతి గంగారత్నం అను. ఆమె నలుగురిలో గోం చేయకముందే పరిజేమ కోవడం మేలు!"

రకాల కథలు అల్లేందుకు అదో అవకాశమవుతుంది. ఆమెను చూసి మిగతా సేవక బృందం కూడా తమ జీతాలు పెంచమని డిమాండ్ చేయవచ్చు. పెంచుకుంటే స్ట్రయిక్. ఎవరి రూమ్సు వాళ్ళే విమ్ము కోవలసిన దుస్థితి దాపించవచ్చు. తీగే లాగితే కంపంతా కదులుతుంది" అన్నాడు రామానందం.

"మరేమిటి పరిష్కారం?"
"జరిగిన అత్యాచారానికి శిక్షగా నోరు మూసుకొని వెల వెలా ఆమెకు రెండొందలు ముట్టజెప్పడమే ఉభయులకూ రక్షణ. వెరో పండా జరిమానా కింద వెల వెలా సమర్పించుకుందాం" అన్నాడు రామానందం.

డబ్బు ప్రమేయం వాస్తే మూర్ఖులు కూడా విజ్ఞలవుతారనే సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించి "నిమిటి - లంచమా? అయినా ఆమె మిమ్మల్ని అడిగింది.

ఈ విక్కులోంచి బయటపడాలింది మీరు. ఇందులో నన్ను ఇరికించకండి!" అన్నాడు శర్మ. రామనాథానికి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది.

"అట్లాగా? వ్యాయం ఆలోచిస్తే ఆ మొత్తం ఇచ్చుకోవలసింది సువ్వే!"

"ఏం ఎందుకనీ?"
"ఈ గేమ్సు ప్రారంభించింది సువ్వ. సువ్వా పని వెయ్యకుండా వుంటే నేనీ ఊబిలోకి ఉరికేవాణ్ణి కాదు..."

"ఏం వెయ్యమంటారు? ఆమె పమిల జారి టెన్నిస్ బాల్స్ తాగున్న..."

"షట్... నీకు ఇంకా బుద్ధి రాలేదేమయ్యా? రెండు టెన్నిస్ బాల్స్ కొనుక్కుంటే యీ అంపటం తప్పేది!" అన్నాడు రామనాథం. "గోపాలం రిపోర్టు రాకుంటే నేను చలించేవాణ్ణా? ఈమెలో వున్న అకర్షణ నిమిటనే మీమాంస వలలో పడ్డాను. చినా అగ్గిలాటి అడదాని జోలికి..."

"అగ్గిలాటి అడదా! ఎవరూ ఆ గంగా? మీకు మతి పోతోంది..." అన్నాడు శర్మ.

"ఆమె శ్రీమతి గంగారత్నం అగ్గిలాటి అడద కనుకనే బుగ్గికావాలిస మనం అదృష్టవశాత్తూ వాపు తప్పి కమ్మ లొట్టపోయినట్టు ఒళ్లు కొంచెం కాలింది. నిజంగా నిస్సలో కాలినట్లుంటే కొంతలో కొంతన్నా నయం చేసుకోగలిగేవాళ్లం. ఇవ్వకు కాలింది వుండే ఇది జన్మంతా వెంటాడేట్లున్నది. చినా అపరాధాలకు జరిమానాలు వెల్లించాలిందే. అనుభవం ఎంత శరీరైనా అక్కడికి అదే వాక అని తప్పిపడక తప్పదు" అన్నాడు రామనాథం.

"మీరు విసున్నా చేమకోండి. నేనేమీ ఇవ్వను" అన్నాడు శర్మ మొండికెత్తినట్టు.

"ఇయ్యనా? అదీ చూస్తాను. కాలికి చంది నెత్తికి రామకోకుండా తప్పించుకునే ఉపాయం వెపితే నీకు వెగలయిందా? నీకు శ్రీమతి గంగారత్నం భర్తను గూర్చి తెలియదు. అతని పేరు రత్తయ్య. వీధి పోరాటంలో అభిమన్యుడు పద్యవ్యాసాంలోకి దూసుకుపోయిన విధంగా ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించ గలడు. ఒకటి రెండు లీటర్ల కాపు సారా తాగాడా యీ పిటీ అట్టుడికించినట్టు ఉడికించగలడు. గళ్ల లింగి

చిలకమర్తి హాస్యాంకులు:

అధునిక యుగంలో వెలసిన మంచి కవి, నాలుక కర్త, సవలా రచయిత, ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే బహు ముఖ ప్రజ్ఞాశాలి చిలకమర్తి లక్ష్మీ వరసేంపాం పంతులుగారు. ఆ మహనీయుడి రచన లలో మంచి కొన్ని మంచి సోవ్య రస గులిక అను పాఠకులకు అందించాలన్న ఉద్దేశంతో వారి రచనల మంచి కొన్ని హాస్యాంకులని వీరి వారం వారం మీ ముందుంచుతున్నాము.

బ్రహ్మలిపి

'ఔకస్యడు ఒక గొప్ప ఉద్యోగి వల్లకి ఎక్కి తన డిరిమంచి ఇంకొక డిరికి పోతుం డగా దారిలో ఒక శ్మశానం తగిలింది. అందులో ఒక పురై అతని కంట బడింది. ఆ ఉద్యోగికి బ్రహ్మలిపి తెలుగు మానవుల మదుటమీద బ్రహ్మదేవుడు ఏది రాస్తాడో దాన్ని అంతటిని మామూలు అక్షరాంసు చదివినట్టు చదవగండు. అందు చేత అతడు ఆ పురైను తెప్పించి చద వడం ప్రారంభించాడు. 'ఈ

సేకరణ: పి.జగన్నాధరావు

మమన్యుడు చిట్టచివరకు బ్రహ్మలోకము చేరును' అని ఆ పురైమీద వ్రాయబడి వుంది. అది చదివిన ఉద్యోగి వాలా అక్కర్యపడ్డాడు. 'ఈ మమన్యుడు బ్రహ్మ లోకం చేరాలని వ్రాసి యుండగా ఇది ఈ వల్లకాటిలో ఎందుకు దొర్లుతున్నది? బ్రహ్మదేవుడు పిరపాటున తన్న వ్రాసివుంటాడు' అను కొని ఆ పురైను బ్రహ్మలోకం తీసుకు పోయి, దానిని బ్రహ్మదేవుడి ముందు వచేసి 'నిమియా బ్రహ్మదేవుడా! ఏవేదో తెలివినవాడిననుకున్నాను. ఏ వ్రాత ఒకటి, జరుగుతున్నదొకటి! ఈ మానవుడు బ్రహ్మలోకం చేరుతాడని వ్రాశావే! ఏ వ్రాతకే తిరుగుంటే ఈ మానవుం వ్రాతంకు రెక్కెమిటి?' అని గట్టిగా అడి గాడు. ఆ మాటలు విని బ్రహ్మదేవుడు చిరువచ్చు వచ్చి అతనితో ఇలా అన్నాడు. 'నేను వ్రాసినదంతా నిజం. ఈ మానవుడు బ్రహ్మలోకం చేరుతాడని నేను వ్రాశాను కదా! నీవు తెప్పెట్టడంవల్ల ఇవ్వడిది బ్రహ్మలోకం చేరలేదా? సంగతి, సందర్భాలు తెలుసుకోకుండా ఇలా మాట్లాడవచ్చునా?' అనగానే ఆ ఉద్యోగి సిగ్గుపడి వెళ్ళిపోయాడు.

అదే వ్యత్రం వలయం తిరిగింది - ఈ 'నిల'కు అర్థ మేమిటి?

జరిగింది జరగకుండా చేయగలగడం ఎవరికి సాధ్య పడదు. జరగవలసిందేమిటి? తెల్లవారుఝాముదాకా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు రామానందం.

కళ్ళు మూసుకుంటే ఏద్ర ముంచుకు ఒస్తుం దేమోనని భయపడి మొహం కడుక్కొని హోటల్లో కాఫీ తాగి సూర్యోదయం కాకుండానే శర్మ ఇంటికి వెళ్ళాడు రామానందం.

శర్మను వెంటబెట్టుకొని పబ్లిక్ సార్కలో జన సంవారం లేని తావులో కూర్చొని రామానందం తన

"ఆమె చెప్పగానే సరా? సాక్ష్యాధారాలు అక్క ర్లేదా?"

"నీ మీద గోపాలం సాక్ష్యం వుంది. నా మీద నీ సాక్ష్యం వుంది. బొత్తిగా ఒంటరిగా గాడిద మీద ఊరేగకుండా సువ్వ నన్ను తోడు తీసుకోవా?" అన్నాడు రామానందం.

"అయితే, ఏం చేద్దామంటారు?" అన్నాడు శర్మ కాస్త మెత్తబడిన ధోరణిలో.

"ఈమె డిమాండ్సు కమిటీలో పెట్టేందుకు వీల్లేదు. వాళ్ళు ఒప్పకోరు సరికదా ఆమె పట్ల మనమేదో అభిమానం చూపుతున్నామంటారు. రక

10-2-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్తు

మీద అరివేతి వెడల్పు తోలు బెల్ట్ బిగించి దానిలో రెండు మూడు రకాల పదునైన కత్తులు పెట్టుకుంటాడు. వారల బనీసు, మెడలో వెక్ ట్రైని బోలినట్టు ఒక పెద్ద జేబు రుమాయిసు మడిచి వేళ్లాడేస్తాడు. భయంకరమైన మొహం; అంతకన్నా భయంకరమైన టూత్ బ్రష్ మీసాలు, మొత్తంమీద ముళ్ల పంది మాదిరి వుండడం వల్ల ప్రజలు అతని దర్శన మాత్రానే భయభ్రాంతులవుతారు. ఈ రత్తయ్య ఇంటి పేరేమో కాని; కత్తుల్ని ధరించటం వల్ల, కత్తుల రత్తయ్య నామధేయుడయ్యాడు.

“ఇప్పుడా సోదంతా చేసికీ?” అన్నాడు శర్మ విసుక్కుంటూ.

“ఎందుకా? విసు వేసు చూపిన పరిష్కార మార్గాన్ని శ్రీమతి గంగా రత్నానికి వివరించి, సుప్రకలిపిరావడం లేదని విన్నవించుకుంటే, న్యాయ బుద్ధిగల ఆమె నీ ఇంటి ఎడ్రస్ తీసుకొని మొగుడిచేత ఒక సారా బుడ్డి పట్టించి, కొబ్బరి ఈనెల చీపుర్ని గాలిలో తిప్పకుంటూ ముందు శ్రీమతి గంగారత్నము, వెనుక కత్తుల రత్తయ్య నీ ఇంటి మీదికి దాడిచేస్తే, మిగతాది ఆలోచించుకో. ఇరుగు పొరుగు లకు చాలా ఎవోదమే కావచ్చు. నీ విషాదం నంగతి ఊహించు. శ్రీమతి గంగారత్నం చీపురు పింగారం, కత్తుల రత్తయ్య రక్తాభిషేకం... ఎలాగూ అనుభవిస్తావు కనుక వేసు నివరించనక్కర్లేదు. ఈ కత్తుల రత్తయ్య

మీద ఖానీ కేసు కూడా నింపదు. రాజకీయ నాయకులకు అతని అండ అవసరం. వాళ్లే అతన్ని బైట పడేస్తారు. ఇంత వివరంగా ఎలా చెప్పగలుగుతున్నా నంటే ఈ కత్తుల రత్తయ్య దివ్యమంగళ విగ్రహం ఒకసారి పేపర్లో పడితే చూశాను. అతని చరిత్ర అంటావా జగదీశ్వర్యతం!... బాగా ఆలో చించుకో...”

“సోనీ జరిగిందానికి క్షమాపణ చెప్పకో?”

“ఆ మాటకొస్తే ఆమె జనాబు రెండే రెండు అక్షరాలు”

“నీమిటవి?”

“హా ఛే!”

“బేరం పెడదాం” అన్నాడు శర్మ.

“ఆమెలో వాదప్రతివాదాలు వేస్తావా? ఓపిక వుంటే చెయ్. దూముడిగా వున్నదాన్ని ఎందుకు పీట ముడి చేసుకుంటావు?”

“ఇలా ఎన్నాళ్ళి పరిహారం?”

“విమో ఎవరు చెప్పగలరు? ఆమె దయ మన ప్రాప్తం. రేపు ఆమెకు దుర్బుద్ధి పుట్టి ఆపరాధపు మొత్తాన్ని సెంచితే ఏం చేస్తా? పై మెట్టు జారాము. ఎక్కడిదాకా పడతామో తెలియదు. యీ పీడ నీడ జాడ ఏడ? ఏమో! అంతా ఆయోమయం! సరే... ఇంతకూ ఏమంటావ్?” అన్నాడు రామనాథం.

“అవేందుకు ఏముంది? అంతా దేవీ కటాక్షం.

నా వంతుగా వేసు రెండుసూరు అర్పించుకుంటాను. ఈ నిప్పును నీవురుగప్పి వుంచండి. ప్రజ్వరిల్లిండ్లో మిగిలేది మన బూడిదే!” అన్నాడు శర్మ.

ఉభయులకూ జ్ఞానోదయమైంది. అప్పట్నుంచి ప్రతి నెలా రెండో తారీకున శ్రీమతి గంగారత్నానికి రెండు వందల రూపాయల నోట్లు ముట్టుతూనే ఉన్నవి.

ఆమె గది చిమ్ముతుండగా, రెండో తారీకు ఉదయం ముట్టుపక్కం ఎవరూ లేకుండా చూసి రెండు వంద రూపాయల నోట్లున్న కవరును (పెన్సి పాల్ రంగనాథం కింద పడెయ్యటం, శ్రీమతి గంగా రత్నం చిరు నవ్వులు విందిస్తూ ఆ కవరును జాకెట్టు మధ్యకు వెట్టడం, ఆ తరువాత విజయ చిహ్నంగా కొబ్బరినెల చీపురు గాలిలోకి ఎగరేసి, తీవిగా హుందాగా వడచివెళ్లటం మామూలైంది.

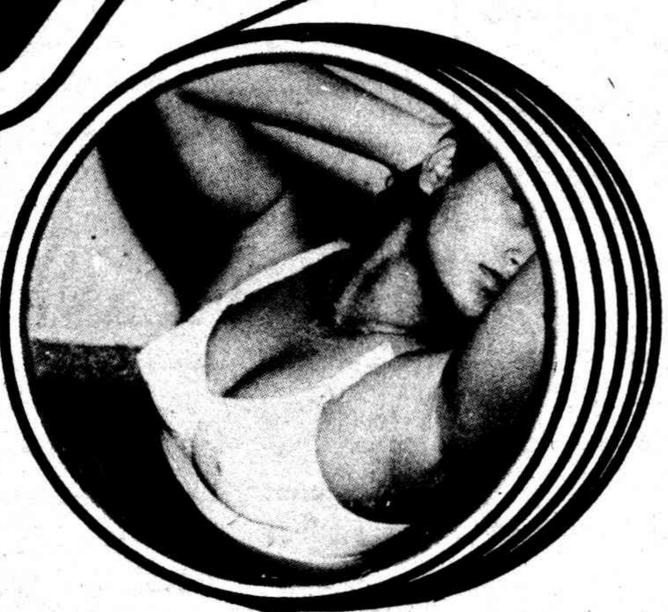
శ్రీమతి గంగారత్నం గది చిమ్ముతూన్నప్పుడు శర్మ కానీ, రామనాథం కానీ ఆ గదిలోంచి బైటికి వెళ్లి, ఆమె వెళ్లిపోయ్యాక గదుల్లోకి వెళ్లటం కొత్త ఆచారం.

ప్రతి నెలా రెండో తారీకున ఆ కవరు ఆమెకు అందించి, యీ దృశ్యం ఎవరికంటా పడకుండా కాపాడుకోగలిగాక ఆ నెలకు ‘బతుకు జీవుడా!’ అని ఉత్సర్గురుమనటం తనకు పట్టిన ‘కర్మ’ అని రామ నాథం సరిపెట్టుకుంటూ ఉంటాడు.

*

నాజుక తనానికి నైజం
 నవనాగలికతా రూపం - క్వీన్ బ్రా
 సహజాకృతికి, సుఖానుభూతికి - క్వీన్ బ్రా
 అనిషాంపులలో అభిస్తోంది - క్వీన్ బ్రా

క్వీన్ బ్రా

MANUFACTURERS:
QUEEN ENTERPRISES
 41, ANDERSON STREET
 MADRAS - 600 001

VEEYES

10-2-89 ఆంధ్రజ్యోతి 5వ భాగం 13